

Sygn. akt

III AUa 502/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 września 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Ewa Madera
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **12 września 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **2 kwietnia 2013 r.** sygn. akt **III U 1481/12**

I. zmienia o tyle zaskarżony wyrok , że prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznaje Z. P. od dnia 18 października 2012 r.,

II. dalej idącą apelację oddala.

Sygn. Akt III AUa 502/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił Z. P. ustalenia prawa do renty na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji, skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu, Z. P. domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia.

Dowodził, że stan zdrowia uniemożliwia mu wykonywanie jakiejkolwiek pracy fizycznej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 2 kwietnia 2013r. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy Z. P. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 9 października 2012r. do 31 grudnia 2013r.

W ocenie Sądu I instancji zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że wnioskodawca jest częściowo okresowo niezdolny do pracy od 9 października 2012r. do 31 grudnia 2013r. i tym samym ma prawo do dochodzonego świadczenia.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd powołał art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego skierował do Sądu Apelacyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R..

Zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 12 i 13 w związku z art. 57 oraz art.100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wniósł o

- zmianę kwestionowanego wyroku i oddalenie odwołania,
- ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji Zakład w pierwszej kolejności zarzucił Sądowi Okręgowemu dokonanie ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie błędnej i mało wiarygodnej opinii biegłych sądowych, którzy uznali skarżącego za częściowo niezdolnego do pracy pomimo tego, że jest on w dalszym ciągu aktywny zawodowo. Niezależnie od powyższego zarzutu organ rentowy wskazał, że wyrok jest nieprawidłowy w zakresie daty, od której przyznano prawo do renty, a to z uwagi na fakt pobierania przez wnioskodawcę zasiłku chorobowego do 17 października 2012r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest częściowo uzasadniona, w zakresie w jakim kwestionuje datę, od której Sąd I instancji przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Należy zgodzić się z organem rentowym, że w tej części wyrok wydany został z zarzucanym mu naruszeniem art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami).

Zgodnie z powołanym przepisem – jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do emerytury,

renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Poza sporem w rozpoznawanej sprawie jest, że wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy do 17 października, co oznacza, że prawo do renty z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy nabył od dnia 18 października 2012r.

Błędnie ustalona przez Sąd I instancji data przyznania świadczenia wymagała w tej sytuacji korekty i z tego względu orzeczono jak w pkt I wyroku stosownie do art. 386 § 1 kpc.

Dalej idącą apelację organu rentowego tut. Sąd uznał za pozbawioną podstaw faktycznych i prawnych.

Rozpoznając istotę sporu tj. kwestię uprawnień Z. P. do świadczenia, Sąd I instancji nie naruszając przepisów prawa procesowego i materialnego dokonał trafnych ustaleń, że wnioskodawca z uwagi na stopień zaawansowania występujących u niego schorzeń o charakterze neurologicznym jest częściowo okresowo niezdolny do pracy.

Należy bowiem stwierdzić, że Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie wystarczającym dla dostatecznego wyjaśnienia sprawy, a uzyskana przez ten Sąd opinia biegłego neurologa, wydana po zapoznaniu się z całą dostępną dokumentacją lekarską, wynikami badań oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego, ze względu na należyte i przekonujące uzasadnienie wniosków końcowych mogła stanowić podstawę zasadniczych dla sprawy ustaleń o występowaniu częściowej okresowej niezdolności do pracy.

Z opinii biegłego jednoznacznie wynika, że choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią lędźwiową, przewlekły zespół bólowy z objawami korzeniowymi i skrzywienie boczne kręgosłupa lędźwiowego – kompensacyjne ze skróceniem prawej kończyny dolnej powodują częściową niezdolność do pracy. Biegły wyjaśnił, że zmiany zwyrodnieniowe – wytwórcze w strukturach kostnych są utrwalone, utrzymuje się zespół bólowy z nasileniami po wysiłku czy przebywaniu w stałej pozycji, co powoduje niezdolność do pracy wymagającej długotrwałego przebywania w wymuszonej siedzącej pozycji, wysiłku fizycznego, pochylania się czy też dźwigania.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów podnoszonych w apelacji, a odnoszących się do opinii biegłego neurologa, uznając przytoczone na ich uzasadnienie twierdzenia za polemikę z prawidłowymi w tym zakresie ustaleniami Sądu I instancji.

Nie zachodzi też potrzeba uzupełniania postępowania – jak tego chce organ rentowy – poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego specjalisty medycyny pracy, skoro w dotychczasowym postępowaniu sporne okoliczności zostały dostatecznie wyjaśnione.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny podzielił ocenę faktyczną i prawną sprawy dokonaną przez Sąd Okręgowy i wyrok tego Sądu w zakresie ustalającym prawo wnioskodawcy do renty z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy uznał za trafny i zgodny z prawem.

Z tych też względów orzekł jak w pkt II wyroku stosownie do art. 385 kpc.